

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΙΣΑΓΓΕΛΙΑ ΠΛΗΜΜΕΛΕΙΟΔΙΚΩΝ ΛΑΡΙΣΑΣ

ΑΒΜ: Ε25-45, Ε25-86

Αριθμός : 104/2025

ΔΙΑΤΑΞΗ

του Εισαγγελέα Πρωτοδικών Λάρισας

Σύμφωνα με το άρθρο 51 ΚΠΔ ως ισχύει σήμερα «1. Αν ο παθών θέλει να ζητήσει τη δίωξη της αξιόποινης πράξης, υποβάλλει την έγκληση σύμφωνα με όσα ορίζονται στο άρθρο 42 παρ. 2,3 και 4. 2. Ο εισαγγελέας πλημμελειοδικών εξετάζει την έγκληση που έλαβε και αν κρίνει ότι αυτή δεν στηρίζεται στον νόμο ή είναι προφανώς αβάσιμη στην ουσία της ή ανεπίδεκτη δικαστικής εκτίμησης, την απορρίπτει με διάταξή του, η οποία περιλαμβάνει συνοπτική αιτιολογία και επιδίδεται στον εγκαλούντα. 3. Αν ενεργήθηκαν προκαταρκτική εξέταση ή αυτεπάγγελτη προανάκριση κατά το άρθρο 245 παρ. 2 ή ένορκη διοικητική εξέταση και ο εισαγγελέας κρίνει ότι δεν προκύπτουν επαρκείς ενδείξεις για την κίνηση της ποινικής δίωξης, απορρίπτει την έγκληση με διάταξή του, η οποία περιλαμβάνει συνοπτική αιτιολογία και επιδίδεται στον εγκαλούντα. 4. Όσα αναφέρονται στα άρθρα 43 παρ. 1 και 6, 44, 45, 47, 48, 49 και 50 εφαρμόζονται και ως προς την έγκληση».

Κατά το άρθρο 259 του ΠΚ, "υπάλληλος που με πρόθεση παραβαίνει τα καθήκοντα της υπηρεσίας του με σκοπό να προσπορίσει στον εαυτό του ή σε άλλον παράνομο όφελος ή για να βλάψει το κράτος ή κάποιον άλλο τιμωρείται με φυλάκιση μέχρι δύο ετών ή χρηματική ποινή, αν η πράξη αυτή δεν τιμωρείται με άλλη ποινική διάταξη". Από τη διάταξη αυτή, που σκοπό έχει την προστασία του γενικότερου συμφέροντος της ομαλής και απρόσκοπτης διεξαγωγής της υπηρεσίας, προκύπτει ότι, για τη στοιχειοθέτηση του εγκλήματος της παράβασης καθήκοντος, ενεργητικό υποκείμενο του οποίου μπορεί να είναι μόνον υπάλληλος, κατά την έννοια του άρθρου 13 στοιχ. α' του ίδιου Κώδικα, απαιτούνται: α) παράβαση όχι απλού υπαλληλικού καθήκοντος, αλλά καθήκοντος της υπηρεσίας του υπαλλήλου, το οποίο καθορίζεται και επιβάλλεται στον υπάλληλο από το νόμο ή από διοικητική πράξη ή απορρέει από τις ιδιαίτερες οδηγίες της προϊστάμενης αρχής ή ενυπάρχει στην ίδια τη φύση της υπηρεσίας και αναφέρεται στην έκφραση από αυτόν της θέλησης της πολιτείας,

μέσα στον κύκλο των δημόσιων υποθέσεων και ενεργειών στις σχέσεις της απέναντι στους τρίτους, β) δόλος του δράστη, που περιέχει τη γνώση και τη θέληση της παράβασης του υπηρεσιακού καθήκοντος και γ) σκοπός του δράστη, ως πρόσθετο στοιχείο της υποκειμενικής υπόστασης του εγκλήματος αυτού, συνιστάμενος στην επιδίωξη του δράστη να προσπορίσει στον εαυτό του ή σ' άλλον παράνομο όφελος ή να βλάψει το κράτος ή κάποιον άλλο, χωρίς να είναι αναγκαίο να επιτευχθεί η επιδιωχθείσα ωφέλεια ή βλάβη, η οποία μπορεί να είναι είτε υλική είτε ηθική. Μεταξύ δε της αξιόποινης πράξης της παράβασης καθήκοντος και του σκοπού οφέλους ή βλάβης πρέπει να υπάρχει αιτιώδης σχέση, ώστε η πράξη της παράβασης καθήκοντος, αν δεν είναι ο αποκλειστικός τρόπος, πάντως πρέπει να είναι ο πρόσφορος τρόπος περιποιήσεως του σκοπού οφέλους ή βλάβης. Τέτοια προσφορότητα υπάρχει όταν η ωφέλεια ή η βλάβη που επιδιώκει ο δράστης μπορεί να πραγματοποιηθεί μόνο με την παράβαση του συγκεκριμένου καθήκοντος ή και με την παράβαση αυτού. Η ιδιότητα του υπαλλήλου ενσωματώνει ειδικά καθήκοντα και υποχρεώσεις, δεδομένου ότι δι' αυτού εκφράζεται η βούληση της κρατικής εξουσίας ή του νομίμως συνεστημένου νομικού προσώπου δημόσιου δικαίου, από την ορθή δε άσκηση της εξουσίας εξαρτάται η απρόσκοπτη και εποικοδομητική λειτουργία των κρατικών οργάνων, των οποίων οι αποφάσεις επιλύουν ανακύπτοντα προβλήματα και διευθετούν ιδιωτικές διαφορές. Το υπαλληλικό καθήκον διαφοροποιείται εκάστοτε και η ειδικότερη μορφή εξαρτάται από το είδος και τη φύση του. Ως πηγή του καθήκοντος θεωρείται διάταξη νόμου, διατάγματος ή ιδιαίτερες οδηγίες εντός των πλαισίων των νόμων. Ενίοτε το καθήκον ενυπάρχει στη φύση της υπηρεσίας και εμμέσως προσδιορίζεται κατά περιεχόμενο, το οποίο δεσμεύει τον υπάλληλο με συναφή υποχρέωση ενέργειας, εντός των προδιαγεγραμμένων ορίων, ή παράλειψης, όταν απαγορεύεται κάθε περαιτέρω ενέργεια, η υλοποίηση της οποίας αντιστρατεύεται τα σαφώς προσδιορισμένα καθήκοντα. Ως καθήκον, η παράβαση του οποίου καθιστά αξιόποινη τη συμπεριφορά του υπαλλήλου, δεν νοείται οποιοδήποτε υπαλληλικό καθήκον, το οποίο προκύπτει από το νόμο ή από διοικητική πράξη κανονιστικού χαρακτήρα ή από ιδιαίτερες οδηγίες της προϊστάμενης αρχής ή από τη φύση της υπηρεσίας και αναφέρεται στη γενική συμπεριφορά κάποιου ως υπαλλήλου, αλλά μόνο το καθήκον εκείνο, που συνδέεται με την άσκηση συγκεκριμένης υπηρεσιακής δραστηριότητας στο πλαίσιο της καθ' ύλην και κατά τόπον αρμοδιότητας του υπαλλήλου, εκείνο δηλαδή που ανάγεται στην εκτέλεση του ανατεθειμένου σ' αυτόν υπηρεσιακού έργου. Ως εκ τούτου, αξιόποινο χαρακτήρα, κατά το άρθρο 259 του ΠΚ, ενέχουν μόνον οι παραβάσεις συγκεκριμένων υπηρεσιακών καθήκοντων κατά την άσκηση υπηρεσιακής δραστηριότητας. Έτσι, αξιόποινη

είναι η ελεγχόμενη πράξη (ενέργεια ή παράλειψη) του υπαλλήλου μόνον αν συνιστά (θετικά ή αποθετικά) έκφραση πολιτειακής βούλησης και άσκηση κρατικής εξουσίας μέσα στον κύκλο των δημόσιων υποθέσεων. Αν κατά την άσκηση των καθηκόντων του υπαλλήλου υπάρχει πεδίο διακριτικής ευχέρειας αυτού, η παράβαση μπορεί να συντελεστεί και με κακή χρήση της διακριτικής εξουσίας, την υπέρβαση, δηλαδή, των ακραίων ορίων της διακριτικής εξουσίας, τα οποία επιβάλλουν οι αρχές της υπεροχής του δημόσιου συμφέροντος, της χρηστής διοίκησης, της καλής πίστεως, της αμεροληψίας της διοίκησης, της ισότητας και της εξυπηρέτησης του σκοπού του νόμου ή με την κατάχρηση εξουσίας, η οποία υπάρχει στην περίπτωση που, αν και δεν παραβιάζεται κάποια διάταξη νόμου, η πράξη ασκείται για την εξυπηρέτηση σκοπού καταδήλως ξένου προς το σκοπό, στον οποίο απέβλεψε ο νόμος, όταν, δηλαδή, είναι απόρροια ελατηρίων και κινήτρων που καταδήλως αποβλέπουν στην εξυπηρέτηση σκοπού άλλου από εκείνον του νόμου. Τα ακραία όρια της διακριτικής εξουσίας του υπαλλήλου δεν προκαθορίζονται γενικώς, αλλά κρίνονται σε κάθε περίπτωση από το δικαστήριο ανάλογα με τις ειδικές συνθήκες της συγκεκριμένης πράξης του υπαλλήλου. Από τα ανωτέρω συνάγεται, ότι για την ορθή εφαρμογή της ως άνω ποινικής διάταξης πρέπει να καθορίζεται στην απόφαση, εκτός των άλλων, και ποιά είναι και από πού προκύπτει το καθήκον του υπαλλήλου, το οποίο αυτός από πρόθεση παραβίασε(ΑΠ(Συμβ.) 443/2023, ΑΠ 122/2022, ΑΠ 445/2019, ΑΠ 1575/2013).

Περαιτέρω, για την κατά το άρθρο 222 του ΠΚ στοιχειοθέτηση του εγκλήματος της υπεξαγωγής εγγράφου, που είναι υπαλλακτικώς μικτό έγκλημα, με προστατευόμενο έννομο αγαθό - αντικείμενο το έγγραφο, ως αποδεικτικό μέσο, απαιτούνται α) έγγραφο, δημόσιο ή ιδιωτικό, κατά την έννοια του άρθρου 13 εδ. γ' ΠΚ, προορισμένο ή πρόσφορο, έστω και ως δικαστικό τεκμήριο, να αποδείξει γεγονός που έχει έννομη σημασία, β) απόκρυψη, βλάβη ή καταστροφή του εγγράφου, γ) να μην είναι κύριος ή αποκλειστικός κύριος του εγγράφου ο δράστης ή να είναι μεν κύριος αυτού, αλλά να έχει υποχρέωση, κατά τις διατάξεις του ΑΚ, προς παράδοση ή επίδειξη σε άλλον και δ) να ενήργησε ο δράστης προς το σκοπό της βλάβης του τρίτου, δηλαδή του κυρίου ή συγκυρίου του εγγράφου ή αυτού που δικαιούται απλώς στην επίδειξη ή παράδοσή του, αδιαφόρως εάν επιτεύχθηκε ή όχι ο σκοπός αυτός, αφού το έγκλημα είναι διακινδύνευσης, που αποσκοπεί στην αχρήστευση του εγγράφου ως αποδεικτικού μέσου, χωρίς να απαιτείται και η επίτευξη βλάβης, η οποία μπορεί να είναι είτε περιουσιακή είτε ηθική και να αφορά οποιοδήποτε πρόσωπο. Υποκειμενικά απαιτείται άμεσος δόλος εγκείμενος στο σκοπό του δράστη που γνωρίζει και θέλει την επέλευση της βλάβης τρίτου, ως άμεσης και απευθείας συνέπειας της πράξης της υπεξαγωγής

και όχι άλλης ενέργειάς του, η δε βλάβη δεν απαιτείται να επήλθε, αρκεί και μόνο να απειλήθηκε(ΑΠ 1172/2024). Εξάλλου με το άρθρο 242 παρ.1,2 ΠΚ «1. Υπάλληλος που στα καθήκοντά του ανάγεται η έκδοση ή σύνταξη ορισμένων δημοσίων εγγράφων, αν σε τέτοια έγγραφα βεβαιώνει με πρόθεση ψευδώς περιστατικό που μπορεί να έχει έννομες συνέπειες, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους και χρηματική ποινή. 2. Με την ίδια ποινή τιμωρείται ο υπάλληλος ο οποίος με πρόθεση νοθεύει, καταστρέφει, βλάπτει ή υπεξάζει έγγραφο που του εμπιστεύθηκαν ή του είναι προσιτό λόγω της υπηρεσίας του». Από τις παραπάνω διατάξεις που προστατεύουν τη γενική εμπιστοσύνη στο ιδιαίτερο καθήκον αλήθειας του υπαλλήλου κατά την έκδοση δημοσίων εγγράφων, δηλαδή το έννομο αγαθό της ακεράιης και κανονικής διεξαγωγής της υπηρεσίας, προκύπτει ότι για τη στοιχειοθέτηση του εγκλήματος της ψευδούς βεβαίωσης (γραπτό ψεύδος ή διανοητική πλαστογραφία), η οποία εντάσσεται στα εγκλήματα που αφορούν την υπηρεσία, και όχι τα έγγραφα (υπομνήματα), απαιτείται αντικειμενικά: α) Ο δράστης (αυτουργός) να είναι υπάλληλος κατά την έννοια των άρθρων 13 εδ. α' ΠΚ και 263Α πΠΚ, αρμόδιος καθ' ύλην και κατά τόπο για τη σύνταξη ή την έκδοση του εγγράφου και να ενεργεί μέσα στα πλαίσια της υπηρεσίας που έχει ανατεθεί σ' αυτόν ή και υπάλληλος μη αρμόδιος, στον οποίον όμως το έγγραφο είναι εμπιστευμένο ή προσιτό ως εκ της υπηρεσίας του, β) έγγραφο κατά την έννοια του άρθρου 13 εδ. γ' ΠΚ. Η έννοια του δημοσίου εγγράφου δεν προσδιορίζεται σε διάταξη του ΠΚ, γι' αυτό έχει εφαρμογή και στο ποινικό δίκαιο το άρθρο 438 ΚΠολΔ, κατά την έννοια του οποίου δημόσιο έγγραφο είναι αυτό που συντάχθηκε από αρμόδιο καθ' ύλην και κατά τόπο για τη σύνταξη ή την έκδοση του εγγράφου δημόσιο υπάλληλο ή λειτουργό και προορίζεται για εξωτερική κυκλοφορία προς πλήρη απόδειξη κάθε γεγονότος που βεβαιώνεται με αυτό έναντι πάντων, το οποίο έχει πλήρη αποδεικτική δύναμη για ό,τι βεβαιώνεται στο περιεχόμενό του και γ) βεβαίωση στο έγγραφο αυτό ψευδών περιστατικών, που μπορούν να έχουν έννομες συνέπειες. Έννομες συνέπειες υπάρχουν, όταν το έγγραφο έχει τη νομική δυνατότητα να υποδεικνύει τη γένεση, ύπαρξη, διατήρηση, αλλοίωση ή απώλεια ενός δικαιώματος ή έννομης σχέσης ή κατάστασης, δημόσιας ή ιδιωτικής φύσεως, ανεξαρτήτως αν οι ίδιες έννομες συνέπειες θα μπορούσαν να επέλθουν με τη βεβαίωση στο έγγραφο της πραγματικής καταστάσεως. Υποκειμενικά απαιτείται δόλος, ο οποίος συνίσταται στη γνώση του δράστη, έστω και με την έννοια του ενδεχόμενου δόλου, ότι ενεργεί υπό την ιδιότητα του υπαλλήλου εντός της καθ' ύλην και κατά τόπο αρμοδιότητας του και ότι τα βεβαιούμενα γεγονότα είναι ψευδή και στη θέληση ή αποδοχή αυτού να βεβαιώσει τα ψευδή περιστατικά που μπορούν να έχουν έννομες συνέπειες. Το βεβαιούμενο

περιστατικό πρέπει να είναι αντικειμενικά ψευδές, πράγμα που συμβαίνει, όταν δεν ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα, είτε δηλαδή το αναφερόμενο στο έγγραφο δεν είναι αληθινό, είτε δεν αναφέρεται σε αυτό αληθινό περιστατικό που έπρεπε να αναφερθεί, εφόσον στην περίπτωση αυτή υπήρχε υποχρέωση του υπαλλήλου να το αναφέρει. Για τη στοιχειοθέτηση της ψευδούς βεβαίωσης δεν αποτελεί προϋπόθεση η εγκυρότητα του εγγράφου, το οποίο μπορεί να προσβληθεί σύμφωνα με το νόμο, ούτε η καθ' ολοκληρίαν συμπλήρωση και αποπεράτωσή του. Ως περιστατικό νοείται το γεγονός που ανάγεται στο παρελθόν ή στο παρόν και μπορεί να αποδειχθεί, αφού εκείνο το οποίο δεν συνέβη, δεν μπορεί να αποδειχθεί και ως εκ τούτου ούτε να βεβαιωθεί. Δεν αρκεί στο έγγραφο απλώς να εκφέρονται αξιολογικές κρίσεις ή γνώμες ή εκτιμήσεις ή νομικοί συλλογισμοί ή ισχυρισμοί, έστω και αν αυτοί έχουν έννομες συνέπειες, εκτός αν υπό τον τύπο της εκφράσεως κρίσεως, γνώμης, εκτιμήσεως ή ισχυρισμού υποκρύπτεται βεβαίωση πραγματικού περιστατικού, δηλαδή γεγονότος αναγομένου στο παρελθόν ή στο παρόν δυναμένου να αποδειχθεί. Το περιστατικό αποδεικνύει τη γένεση, ύπαρξη, διατήρηση, μεταβολή (αλλοίωση) ή απόσβεση ενός δικαιώματος ή μιας έννομης σχέσεως δημόσιας ή ιδιωτικής ή μιας καταστάσεως. Ψευδές είναι το περιστατικό, όταν δεν ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα και ειδικότερα, όταν βεβαιώνεται στο έγγραφο περιστατικό το οποίο δεν είναι αληθές ή αποκρύπτεται από αυτό αληθές περιστατικό (ΑΠ 909/2024). Στην παράγραφο 2 του άρθρου 242 ΠΚ, τυποποιείται μεταξύ άλλων και η υπεξαγωγή εγγράφου από υπάλληλο (κατά την έννοια που ήδη αναφέρθηκε παραπάνω), στον οποίο το έγγραφο είναι εμπιστευμένο ή προσιτό λόγω της υπηρεσίας του. Ειδικότερα, εμπιστευμένο θα είναι το έγγραφο στον υπάλληλο, όταν αυτό βρίσκεται στη διάθεσή του δυνάμει διατάξεως νόμου ή διαταγής της αρχής και επί πλέον, αυτή στηρίζεται στην ιδιαίτερη σχέση εμπιστοσύνης, βάσει της οποίας ο υπάλληλος είναι τεταγμένος να φροντίζει για τη διατήρηση της υποστάσεως, της ακεραιότητας και των λειτουργιών του εγγράφου. Παράλληλα, προσιτό λόγω της υπηρεσίας του θα είναι το έγγραφο, όταν ο υπάλληλος ακριβώς ένεκα της υπαλληλικής του ιδιότητας έχει τη δυνατότητα προσβάσεως στο έγγραφο, χωρίς να απαιτείται αναγκαίως και η κατοχή του εγγράφου. Η αξιόποινη εγκληματική συμπεριφορά της παραγράφου 2 του άρθρου 242 ΠΚ συνίσταται στην εκ μέρους του υπαλλήλου εκ προθέσεως υπεξαγωγή εγγράφου, ενώ ως υπεξαγωγή νοείται κάθε πράξη του δράστη, με την οποία καθίσταται ανέφικτη ή δυσχερής η χρησιμοποίηση του εγγράφου ως αποδεικτικού μέσου από τον δικαιούμενο. Σε κάθε περίπτωση, για την πλήρωση της αντικειμενικής υποστάσεως του συγκεκριμένου αυτού τρόπου τελέσεως, ο δράστης δεν απαιτείται να έχει σκοπό ιδιοποίησης. Πράξεις εκδήλωσης

υπεξαγωγής συνιστούν λ.χ. η άρνηση παραδόσεως του εγγράφου, η αφαίρεση, η κατακράτηση, η απόκρυψή του, η μετακίνηση από τη συνήθη θέση του ώστε να καθίσταται αδύνατη ή εξόχως δυσχερής η ανεύρεση του κ.ο.κ. αρκούσης και της απλής τοπικής μεταθέσεως του εγγράφου, ώστε να επιτυγχάνεται ο υπό του υπαιτίου σκοπός, ακόμα και εντός του υπηρεσιακού χώρου, έστω και αν είναι παροδική. Υποκειμενικά απαιτείται-του νόμου μη διακρίνοντος-κάθε είδος δόλου, συνεπώς και ενδεχόμενος που συνίσταται στη γνώση και βούληση του δράστη της υπεξαγωγής εγγράφου, το οποίο του είναι εμπιστευμένο ή προσιτό λόγω της υπηρεσίας του, χωρίς να απαιτείται και άλλος πρόσθετος σκοπός του υπαιτίου[Χαραλαμπίκης Αρ.(-Μ. Παπαχρήστου), «Ο Νέος Ποινικός Κώδικας», Τόμος 2^{ος}, άρθρο 242, αριθ. 13,14].

Σύμφωνα δε με το άρθρο 231 ΠΚ «1. Όποιος εν γνώσει ματαιώνει τη δίωξη άλλου για κακούργημα ή πλημμέλημα που διέπραξε τιμωρείται με φυλάκιση έως τρία (3) έτη ή χρηματική ποινή. 2. Η υπόθαλψη μπορεί να μένει ατιμώρητη αν ο υπαίτιος την τέλεσε υπέρ κάποιου οικείου του.3. Όποιος παρεμποδίζει την απονομή της δικαιοσύνης, ασκώντας αυθαίρετη παρέμβαση, πριν ή κατά τη διάρκεια έρευνας οποιασδήποτε αρχής ή σε οποιοδήποτε στάδιο της ποινικής δίκης, με χρήση σωματικής βίας, απειλής, εκφοβισμού, παραπλάνησης, με κατάχρηση θέσης εξουσίας ή εξάρτησης οποιασδήποτε φύσης ή με υπόσχεση ωφελήματος, έναντι άλλου, προκειμένου αυτός να δώσει ψευδή κατάθεση ή να καθυστερήσει να τη δώσει ή να μεταβάλει την κατάθεσή του ή να αρνηθεί να καταθέσει ή να αποκρύψει, καταστρέψει, αλλοιώσει, αφαιρέσει, αντικαταστήσει αποδεικτικά στοιχεία ή να παρεμποδίσει την πρόσβαση σε αυτά ή τη χρήση τους, εφόσον η πράξη του δεν τιμωρείται βαρύτερα από άλλη διάταξη, τιμωρείται: α) με φυλάκιση τουλάχιστον ενός (1) έτους και χρηματική ποινή αν η διερευνώμενη πράξη αφορά πλημμέλημα, και β) με φυλάκιση τουλάχιστον τριών (3) ετών και χρηματική ποινή αν η διερευνώμενη πράξη αφορά κακούργημα.4. Με τις ποινές της παρ. 3 τιμωρείται και όποιος πριν ή κατά τη διάρκεια έρευνας οποιασδήποτε αρχής ή σε οποιοδήποτε στάδιο της ποινικής δίκης αποκρύπτει, καταστρέφει, αλλοιώνει, αφαιρεί, αντικαθιστά αποδεικτικά στοιχεία ή παρεμποδίζει την πρόσβαση σε αυτά ή τη χρήση τους, εφόσον η πράξη του δεν τιμωρείται βαρύτερα από άλλη διάταξη». Για τη στοιχειοθέτηση του εγκλήματος της υπόθαλψης εγκληματία, απαιτείται αντικειμενικά η τέλεση πράξης που φέρει το χαρακτήρα κακουργήματος 'η πλημμελήματος από άλλον, στο οποίο δε συμμετέχει με οποιονδήποτε τρόπο ο υποθάλπων (ως συναυτουργός, ηθικός αυτουργός ή συνεργός) καθώς και η ενέργεια οποιασδήποτε πράξης ή παράλειψης, με την οποία μπορεί να επιτευχθεί η ματαίωση της δίωξης του άλλου ή της εξακολούθησης αυτής. Υποκειμενικά

απαιτείται δόλος που περιέχει τη γνώση, με την έννοια της βεβαιότητας (επίγνωσης) ότι διαπράχθηκε κακούργημα ή πλημμέλημα και τη θέληση ματαίωσης της δίωξης, ενώ δεν αρκεί ο ενδεχόμενος δόλος [Χαραλαμπίκης Αρ.(-Μ. Παπαχρήστου), «Ο Νέος Ποινικός Κώδικας», Τόμος 1^{ος}, άρθρο 231].

Η υπό κρίση δικογραφία σχηματίστηκε κατόπιν της από 13/02/2025 -επέχουσας θέση εγκλήσεως- μηνυτήριας αναφοράς (Α.Β.Μ. Ε25-45) των (1) Μαρίας Καρυστιανού του Παναγιώτη, κατοίκου Θεσσαλονίκης (Καλλιγιά αρ.16), (2) Σωτήριου Μήτσκα του Παναγιώτη, κατοίκου Γιαννιτσών, (3) Λίλια Βασιλίσιν του Βασιλέ, συζ. Σωτήριου Μήτσκα, κατοίκου Γιαννιτσών, (4) Παύλου Ασλανίδη του Ιωάννη, κατοίκου Θεσσαλονίκης (Γαλήνης αρ. 2) και (5) Χρήστου Τιλκερίδη του Αγαθάγγελου, κατοίκου Αγγελοχωρίου Ημαθίας καθώς και της συμπληρωματικής αυτής από 7/3/2025-επέχουσας θλέση εγκλήσεως-μηνυτήριας αναφοράς (Α.Β.Μ. Ε25-86) των (1) Μαρίας Καρυστιανού του Παναγιώτη, κατοίκου Θεσσαλονίκης (Καλλιγιά αρ.16), (2) Σωτήριου Μήτσκα του Παναγιώτη, κατοίκου Γιαννιτσών, (3) Λίλια Βασιλίσιν του Βασιλέ, συζ. Σωτήριου Μήτσκα, κατοίκου Γιαννιτσών και (4) Παύλου Ασλανίδη του Ιωάννη, κατοίκου Θεσσαλονίκης (Γαλήνης αρ. 2). Άπαντες οι μηνυτές- αναφέροντες τυγχάνουν συγγενείς θυμάτων του σιδηροδρομικού δυστυχήματος που συνέβη στις 28/02/2023 στην περιοχή των Τεμπών, ενώ άπαντες δήλωσαν ότι παρίστανται προς υποστήριξη της κατηγορίας. Με τις ως άνω μηνυτήριες αναφορές καταμηνύονται ο Εφέτης Ανακριτής Λάρισας, Σωτήριος Μπακαϊμης, ο οποίος διεξάγει κυρία ανάκριση για την υπόθεση του σιδηροδρομικού δυστυχήματος των Τεμπών και η γραμματέας του Εφέτη Ανακριτή Λάρισας Ευαγγελία Μαντζώνη. Ειδικότερα, οι πιο πάνω μηνυτές καταλογίζουν στον Εφέτη Ανακριτή Λάρισας ότι παρέλειψε να συμπεριλάβει στην ποινική δικογραφία με Α.Β.Μ. Φ2023/49 (με συσχετισθείσες σε αυτήν τις με Α.Β.Μ. Α2024/1047 και Ε2024/153 δικογραφίες)την οποία χειρίζεται, τα ψηφιακά πειστήρια, αρχεία ήχου και εικόνας, της 28/02/2023 και 01/03/2023, που κατασχέθηκαν δυνάμει της με αρ. 94/13.03.2023 παραγγελίας της Γ' Ανακρίτριας του Πρωτοδικείου Λάρισας Ελένης Σούρλα, η οποία εξ αρχής ανέλαβε την άσκηση ανακριτικών καθηκόντων για την ως άνω ποινική δικογραφία, αλλά και της με αρ. 5/14.03.2023 παραγγελίας του Εφέτη Ανακριτή Λάρισας, Σωτήριου Μπακαϊμη και για τα οποία συντάχθηκε η με αριθμό 3022/21/8631-δ/28-06-2023 έκθεση εργαστηριακής πραγματογνωμοσύνης της Διεύθυνσης Εγκληματολογικών Ερευνών (Δ.Ε.Ε.) και ότι αντίγραφα αυτών δεν χορηγούνται στους διαδίκους. Οι μηνυτές ισχυρίζονται ότι έλαβαν το πρώτον γνώση των κατασχεμένων αρχείων μετά την αποστολή της από 15/01/2025 εξώδικης δήλωσης – πρόσκλησης την οποία απηύθησαν προς τη Διεύθυνση

Εγκληματολογικών Ερευνών Αττικής, ενώ προς επίρρωση των ισχυρισμών τους αναφέρουν ότι οι διάδικοι Ελένη Βασάρα του Συμεών, κάτοικος Θεσσαλονίκης (Χρυσίππου αρ.1) και Γεώργιος Τσακλίδης του Μιχαήλ, κάτοικος Θεσσαλονίκης (Χρυσίππου αρ.1), κατά το μήνα Ιανουάριο του 2025 υπέβαλαν, δια του συνηγόρου τους Δαμιανού Μπαλασούλη, σχετική αίτηση προς τον Εφέτη Ανακριτή προκειμένου να τους χορηγηθούν αντίγραφα των ως άνω κατασχεθέντων ψηφιακών αρχείων και να ενταχθούν αυτά στην δικογραφία προκειμένου να είναι προσβάσιμα σε όλους τους διαδίκους, αίτηση στην οποία δεν έλαβαν απάντηση. Περαιτέρω, οι μηνυτές ισχυρίζονται ότι είναι ποινικά ερευνητέα η εντολή του Εφέτη Ανακριτή που δόθηκε στις 7/4/2023 και 10/04/2023 για την καταστροφή των συλλεγέντων δειγμάτων βιολογικού υλικού ΡΜ και ΑΜ (αίματος και ιστών) των θυμάτων του δυστυχήματος των Τεμπών και για την επιστροφή των συλλεγέντων προσωπικών τους αντικειμένων στους συγγενείς αυτών, άλλως για την καταστροφή αυτών, καθώς αποκλείστηκε με τον τρόπο αυτό η δυνατότητα διενέργειας τοξικολογικών εξετάσεων στα θύματα ώστε να δύναται να διακριβωθεί αν ο θάνατος αυτών επήλθε συνεπεία εισπνοής τοξικών αερίων, της φωτιάς ή της σύγκρουσης.

Δυνάμει της από 14/02/2025 παραγγελίας του Διευθύνοντος την Εισαγγελία Πρωτοδικών Λάρισας διενεργήθηκε κατεπείγουσα αυτοπρόσωπη προκαταρκτική εξέταση προκειμένου να διερευνηθούν τα καταγγελλόμενα με τις με Α.Β.Μ. Ε25-45 και Ε25-86 μηνυτήριες αναφορές. Από το σύνολο του συλλεγέντος αποδεικτικού υλικού προέκυψαν τα ακόλουθα:

Κατόπιν της Ολομέλειας των Εφετών Λάρισας σε Συμβούλιο (αριθμός 4/10-3-2023) και της σε συνέχεια αυτής, υπ' αριθμ. πρωτ. 333/14-3-2023, παραγγελίας του Εισαγγελέως Εφετών Λάρισας, διενεργείται από τον Εφέτη Ανακριτή Λάρισας Σωτήριο Μπακαϊμη κυρία ανάκριση για τις πράξεις: 1) διατάραξη της ασφάλειας της συγκοινωνίας μέσω σταθερής τροχιάς (σιδηροδρόμου) με επικίνδυνες για την ασφάλεια της συγκοινωνίας πράξεις, η οποία είχε ως αποτέλεσμα: α) το θάνατο περισσότερων και μεγάλου αριθμού προσώπων (κατά συρροή), β) τη βαριά σωματική βλάβη περισσότερων προσώπων (κατά συρροή) καθώς και βλάβη εγκαταστάσεων κοινής ωφέλειας, γ) τον κίνδυνο περισσότερων προσώπων και δ) τον κοινό κίνδυνο σε περισσότερα ξένα πράγματα, 2) ανθρωποκτονία από αμέλεια κατά συρροή, 3) βαριά σωματική βλάβη από αμέλεια κατά συρροή από υπόχρεο λόγω του επαγγέλματος του να καταβάλλει ιδιαίτερη επιμέλεια και προσοχή, 4) απλή σωματική βλάβη από αμέλεια κατά συρροή από υπόχρεο λόγω του επαγγέλματος του να καταβάλλει ιδιαίτερη επιμέλεια και προσοχή και 5) παράβαση καθήκοντος, από κοινού και κατά μάνας και κατ' εξακολούθηση και κατά συρροή, φερόμενες ως

τελεσθείσες στη Λάρισα, τον Ιανουάριο του 2023, την 28-2-2023 και το διάστημα από 1-3-2023 έως και 8-3-2023[σιδηροδρομικό δυστύχημα στην περιοχή Ευαγγελισμού Τεμπών Λάρισας - αριθμός δικογραφίας ABM Φ2023/49 (ΕΓ4-23/3) και αριθμοί συσχετισθεισών δικογραφιών στην κύρια, ABM E2023/255, ABM A2024/1047 και ABM E2024/153]. Στο πλαίσιο της διενεργούμενης κυρίας ανακρίσεως για τις πιο πάνω αναφερόμενες αξιόποινες πράξεις, με την με αριθμό 5/14.03.2023 παραγγελία του ως άνω Ανακριτή-και σε συνέχεια της με αριθμό 94/13.03.2023 παραγγελίας της Ανακρίτριας Γ' Ανακριτικού Τμήματος Λάρισας-ζητήθηκε από τη Διεύθυνση Ασφάλειας Αττικής όπως «παρουσία αρμοδίου υπαλλήλου της Διεύθυνσης Εγκληματολογικών Ερευνών (ΔΕΕ), προβούν στην κατάσχεση κάθε φορέα ήχου, εικόνας ή ψηφιακών δεδομένων-μορφής που ανευρεθεί κατά την έρευνα που θα διεξαχθεί στα πλαίσια της ανωτέρω παραγγελίας, όπως αναλύεται ειδικότερα στην με αριθμό 94/2023 παραγγελία προς τη ΔΕΕ της Ανακρίτριας του Γ' Τμήματος Πλημμελειοδικών Λάρισας». Η ως άνω παραγγελία εκτελέστηκε με τη διενέργεια έρευνας την 14/03/2023 και 15/03/2023, όταν στελέχη της Υποδιεύθυνσης Αντιμετώπισης Οργανωμένου Εγκλήματος, τα οποία ορίστηκαν από την Ανακριτική Αρχή για τη διεξαγωγή της έρευνας, παρουσία Εισαγγελικού λειτουργού, μετέβησαν στις εγκαταστάσεις του Οργανισμού Σιδηοδρόμων Ελλάδος (Ο.Σ.Ε.), της εταιρίας «ΕΡΓΟΣΕ» και «HellenicTrain» στην Αττική, όπου και κατασχέθηκαν, με την τεχνική συνδρομή στελεχών της Διεύθυνσης Εγκληματολογικών Ερευνών, μεταξύ άλλων ψηφιακά πειστήρια, συντασσομένων και των σχετικών εκθέσεων έρευνας και κατάσχεσης. Τα αναφερόμενα δε στα με αριθμό πρωτ. 3021/8/751-ζ'/18-3-2023 και 3021/8/751-στ'/17-3-2023 έγγραφα του τμήματος Δίωξης Εγκληματικών Οργανώσεων και Διεθνών Υποθέσεων της Διεύθυνσης Ασφάλειας Αττικής καθώς και τα αναφερόμενα στην με αριθμό 3022/21/8631-δ'/28-06-2023 Έκθεση Εργαστηριακής Πραγματογνωμοσύνης της Διεύθυνσης Εγκληματολογικών Ερευνών (ΔΕΕ), περιήλθαν σύμφωνα με το με αριθμό πρωτ. 57/21-02-2025 έγγραφο του Εφέτη Ανακριτή Λάρισας στο ανακριτικό γραφείο ως ακολούθως και σύμφωνα με το περιεχόμενό του:

«Α.Τα αναφερόμενα στο με αριθμό πρωτ. 3021/8/751-ζ'/18-3-2023 έγγραφο του τμήματος Δίωξης Εγκληματικών Οργανώσεων και Διεθνών Υποθέσεων της Διεύθυνσης Ασφάλειας Αττικής περιήλθαν στο ανακριτικό γραφείο ως εξής:

Α.1. Η από 14-3-2023 έκθεση ένορκης εξέτασης του μάρτυρα Ζαχαρία Στουρνάρα, Προϊστάμενου της Διεύθυνσης Συντήρησης Ηλεκτρομηχανολογικών Συστημάτων και Ηλεκτροκίνησης του ΟΣΕ παραδόθηκε στο Ανακριτικό Γραφείο στις 20-3-2023. Η εν λόγω έκθεση

ένορκης εξέτασης διαβιβάστηκε κατ' άρθρο 244 παρ. 3 ΚΠΔ στον κ. Εισαγγελέα Εφετών Λάρισας με το υπ' αριθμ. πρωτ. 120/12-7-2023 έγγραφο του Εφέτη Ανακριτή , καθόσον ο εν λόγω μάρτυρας έλαβε την ιδιότητα του κατηγορουμένου.

A.2. Η από 14-3-2023 έκθεση παράδοσης και κατάσχεσης και ένα (1) ψηφιακό μέσο αποθήκευσης (usb stick), μάρκας Kingston, χρώματος μαύρου, χωρητικότητας 32 GB, περιέχον ψηφιακά έγγραφα κατασχεθέντα από τον ΟΣΕ παραδόθηκε στο Ανακριτικό Γραφείο στις 20-3-2023.

A.3 Η από 14-3-2023 έκθεση ένορκης εξέτασης του μάρτυρα Κωνσταντίνου Καστρινάκη, υπεύθυνου διαχείρισης του συστήματος ραδιοεπικοινωνιών GSM-R του ΟΣΕ παραδόθηκε στο Ανακριτικό γραφείο στις 20-3-2023.

A.4. Η από 14-3-2023 έκθεση έρευνας σε εργασιακό χώρο και κατάσχεσης που αφορά σε έρευνα και κατάσχεση στο Κέντρο Διαχείρισης του Συστήματος του ΟΣΕ, που βρίσκεται στο Σιδηροδρομικό Κέντρο Αχαρνών (ΣΚΑ), επί της συμβολής των οδών Ανοιξέως και Χρ. Λαδά στις Αχαρνές, παραδόθηκε στο Ανακριτικό Γραφείο στις 20-3-2023. Τα κατασχεθέντα ψηφιακά πειστήρια, ήτοι ένα (1) usb-stick και δύο (2) ψηφιακοί δίσκοι, περιέχοντα ψηφιακά αρχεία, που κατασχέθηκαν από το Κέντρο Διαχείρισης του Συστήματος του ΟΣΕ, απεστάλησαν με το υπ' αριθμ. πρωτ. 3021/8/751-στ'/17-3-2023 έγγραφο προς την Διεύθυνση Εγκληματολογικών Ερευνών (ΔΕΕ) για εργαστηριακή εξέταση και παραδόθηκαν στο Ανακριτικό Γραφείο την 12-7- 2023.

A.5. Η από 15-3-2023 έκθεση ένορκης εξέτασης του μάρτυρα Νικόλαου Ηλιόπουλου, υπαλλήλου του Τμήματος Τηλεπικοινωνιών του ΟΣΕ παραδόθηκε στο Ανακριτικό Γ ραφείο στις 20-3-2023.

A.6. Η από 15-3-2023 έκθεση έρευνας σε χώρο του ΟΣΕ και κατάσχεσης, που αφορά σε έρευνα και κατάσχεση σε χώρο του Συνεργείου Τηλεπικοινωνιών του εν λόγω οργανισμού, που βρίσκεται στο κτίριο του Σταθμού Λαρίσης, στην Αθήνα, παραδόθηκε στο Ανακριτικό Γραφείο στις 20-3-2023. Το ψηφιακό πειστήριο που κατασχέθηκε στο πλαίσιο της εν λόγω έρευνας, απεστάλη με το υπ' αριθ. 3021/8/751- στ'/17-3-2023 έγγραφο στη Διεύθυνση Εγκληματολογικών Ερευνών (ΔΕΕ) για εργαστηριακή εξέταση, η οποία παραδόθηκε στο Ανακριτικό Γραφείο στις 12-7-2023.

A.7. Η από 14-3-2023 έκθεση ένορκης εξέτασης του μάρτυρα Δημήτριου Τσοτσορού, Προϊστάμενου της Διεύθυνσης Έργων της ΕΡΓΟΣΕ, παραδόθηκε στο Ανακριτικό Γ ραφείο στις 20-3-2023. Η εν λόγω έκθεση ένορκης εξέτασης

διαβιβάστηκε κατ' άρθρο 244 παρ. 3 ΚΠΔ στον κ. Εισαγγελέα Εφετών Λάρισας με το υπ' αριθμ. πρωτ. 75/14-3-2024 έγγραφο του Εφέτη Ανακριτή, καθόσον ο εν λόγω μάρτυρας έλαβε την ιδιότητα του κατηγορουμένου.

A.8. Η από 14-3-2023 έκθεση έρευνας σε εταιρεία και κατάσχεσης, που αφορά σε έρευνα και κατάσχεση στην έδρα της ΕΡΓΟΣΕ, που βρίσκεται επί της οδού Καρόλου 27, στην Αθήνα, έντυπου υλικού, ήτοι δύο (2) ντοσιέ και ένας (1) ψηφιακός δίσκος, παραδόθηκαν στο Ανακριτικό Γραφείο στις 20-3-2023.

A.9 Τα ψηφιακά πειστήρια, ήτοι: ένας (1) εξωτερικός σκληρός και ένας (1) σκληρός δίσκος, που κατασχέθηκαν στο πλαίσιο της ανωτέρω έρευνας στην έδρα της ΕΡΓΟΣΕ, απεστάλησαν με το υπ' αριθμ. πρωτ. 3021/8/751-στ'/17-3-2023 έγγραφο προς την Διεύθυνση Εγκληματολογικών Ερευνών (ΔΕΕ) για εργαστηριακή εξέταση και παραδόθηκαν στο Ανακριτικό Γραφείο την 12-7-2023.

A.10. Η από 15-3-2023 συμπληρωματική έκθεση ένορκης εξέτασης του μάρτυρα Δημήτριου Τσοτσορού, Προϊστάμενου της Διεύθυνσης Έργων της ΕΡΓΟΣΕ, παραδόθηκε στο Ανακριτικό Γραφείο στις 20-3-2023. Η εν λόγω συμπληρωματική έκθεση ένορκης εξέτασης διαβιβάστηκε κατ' άρθρο 244 παρ. 3 ΚΠΔ στον κ. Εισαγγελέα Εφετών Λάρισας με το υπ' αριθμ. πρωτ. 75/14-3-2024 έγγραφο του Εφέτη Ανακριτή, καθόσον ο εν λόγω μάρτυρας έλαβε την ιδιότητα του κατηγορουμένου.

A.11. Η από 15-3-2023 έκθεση έρευνας σε εταιρεία και κατάσχεσης, που αφορά σε έρευνα και κατάσχεση στην έδρα της ΕΡΓΟΣΕ μαζί με τα έντυπα πειστήρια (έντεκα (11) ντοσιέ) και μία (1) ψηφιακή συσκευή αποθήκευσης (usb-stick) παραδόθηκαν στο Ανακριτικό Γραφείο στις 20-3-2023.

A.12. Η από 14-3-2023 έκθεση ένορκης εξέτασης με διερμηνέα του μάρτυρα Luigi Bussoletti, Τεχνικού Διευθυντή της ΤΡΑΙΝΟΣΕ, ήδη «Hellenic Train», παραδόθηκε στο Ανακριτικό Γραφείο στις 20-3-2023. Η εν λόγω έκθεση ένορκης εξέτασης διαβιβάστηκε κατ' άρθρο 244 παρ. 3 ΚΠΔ στον κ. Εισαγγελέα Εφετών Λάρισας με το υπ' αριθμ. πρωτ. 75/14-3-2024 έγγραφο του Εφέτη Ανακριτή, καθόσον ο εν λόγω μάρτυρας έλαβε την ιδιότητα του κατηγορουμένου.

A.13. Η από 14-3-2023 έκθεση ένορκης εξέτασης του μάρτυρα Αριστογείτονα Κώτσα, Διευθυντή Λειτουργίας Μεταφορών της ΤΡΑΙΝΟΣΕ, ήδη «Hellenic Train», παραδόθηκε στο Ανακριτικό Γραφείο στις 20-3-2023.

A.14. Η από 14-3-2023 έκθεση έρευνας στην ΤΡΑΙΝΟΣΕ, ήδη «Hellenic Train», και κατάσχεσης, που αφορά σε έρευνα και κατάσχεση στην έδρα της εταιρείας, η οποία βρίσκεται επί της συμβολής της Λεωφόρου Α. Συγγρού με την οδό Πετμεζιά 13 στην Αθήνα, μαζί με το κατασχεθέν υλικό που αποθηκεύτηκε σε usb-stick μάρκας Sandisk cruzer blade, παραδόθηκε στο ανακριτικό γραφείο στις 20-3-2023.

Β. Τα αναφερόμενα στο με αριθμό πρωτ. 3021/8/751-στ'/17-3-2023 έγγραφο του τμήματος Δίωξης Εγκληματικών Οργανώσεων και Διεθνών Υποθέσεων της Διεύθυνσης Ασφάλειας Αττικής ψηφιακά πειστήρια είναι, από όλα τα ανωτέρω αναφερόμενα ψηφιακά πειστήρια (υπό Α.2., Α.4., Α.6., Α.8., Α.9., Α.11. και Α.14.), τα υπό Α.4., Α.6., Α.9. ψηφιακά πειστήρια και τα οποία, μαζί με την υπ' αριθμ. 3022/21/8631-δ'/28-6-2023 έκθεση εργαστηριακής πραγματογνωμοσύνης της ΔΕΕ, περιήλθαν στο ανακριτικό γραφείο στις 12-7-2023.

Ειδικότερα ως προς τα ανωτέρω υπό Α.4., Α.6., Α.9. ψηφιακά πειστήρια, τα οποία, όπως αμέσως υπό Β' αναφέρεται, με το υπ' αριθμ. πρωτ. 3021/8/751-στ'/17-2-2023 έγγραφο διαβιβάστηκαν στη ΔΕΕ και επ' αυτών αναφέρεται η υπ' αριθμ. 3022/21/8631-δ'/28-6-2023 έκθεση εργαστηριακής πραγματογνωμοσύνης της εν λόγω αστυνομικής υπηρεσίας και στα οποία αφορά η μήνυση, ως δήθεν αποκρυβέντα, λεκτέα είναι τα ακόλουθα: **Όσον αφορά στο αρχείο της ΕΡΓΟΣΕ**, την 12-7-2023 ελήφθη από τη ΔΕΕ αντίγραφο του συνόλου των εγγράφων του πληροφοριακού συστήματος της ΕΡΓΟΣΕ σε ψηφιακό αρχείο κατασχεθέν, που περιλαμβάνει έγγραφα του αρχείου της ΕΡΓΟΣΕ ακόμη και πολύ πριν από τη σύναψη της 717/14 (άρα μη χρήσιμο - μη ουσιώδες υλικό) μέχρι και το χρόνο του δυστυχήματος το 2023. Από τα παραπάνω έγγραφα, αυτά για τη σύμβαση 717/14 και τις παρατάσεις της, που ενδιαφέρει ειδικά και συγκροτεί την κατηγορία, καθώς και έτερες συμβάσεις επί συστημάτων της σιδηροδρομικής κυκλοφορίας (σύστημα ETCS - συμβάσεις 10004 και 10005), περιλαμβάνονται στη δικογραφία και σε έγχαρτη μορφή (προκήρυξη, σύμβαση, τεύχη, παρατάσεις, σχετική αλληλογραφία, πιστοποιητικά, βεβαιώσεις, έτερες συμβάσεις, εμπιστευτικό πρωτόκολλο της ΕΡΓΟΣΕ από το 2016 κλπ.) και μάλιστα είχαν αποσταλεί σε εκτέλεση της ίδιας αρχικής ανακριτικής παραγγελίας και τα έχουν λάβει σε αντίγραφα οι διάδικοι. Παράλληλα ζητήθηκε με σχετική ανακριτική παραγγελία και περιλαμβάνεται στη δικογραφία το σύνολο της ανακριτικής δικογραφίας της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας σε βάρος των στελεχών της ΕΡΓΟΣΕ και του εργολάβου της σύμβασης 717/14 με ίδιο περιεχόμενο ουσιωδών εγγράφων (προκήρυξη,

σύμβαση, τεύχη, παρατάσεις, σχετική αλληλογραφία, πιστοποιητικά, βεβαιώσεις, πλήρη στοιχεία για τον έλεγχο από ΕΔΕΛ και ΕΑΔ, στοιχεία από το Υπουργείο Ανάπτυξης και Επενδύσεων, αποφάσεις Ελεγκτικού Συνεδρίου, στοιχεία από DGRegio, έγγραφα σχετικά με την εταιρεία «ΚΟΜΕΛ»), που ομοίως έχουν λάβει αντίγραφα οι διάδικοι . Επίσης, στα παραρτήματα του πορίσματος - έκθεσης της επιτροπής «Γεραπετρίτη», που ελήφθησαν την 2-6-2023 (η έκθεση ελήφθη νωρίτερα, την 20-4-2023) υπάρχουν όλες οι ανωτέρω συμβάσεις της ΕΡΓΟΣΕ και η 10012 για το σύστημα GSM-R, με όλα τα σχετικά τους έγγραφα(συμβάσεις, τεύχη, διακηρύξεις, παραρτήματα, ΑΠΕ, παρατάσεις, πορίσματα, πρωτόκολλα παράδοσης, εκθέσεις και έγγραφα από ΕΔΕΑ και ΕΑΔ) και ομοίως και από αυτά έχουν λάβει αντίγραφα οι διάδικοι. Δηλαδή, ως προς την ΕΡΓΟΣΕ, που ενδιαφέρει ενπροκειμένω ειδικότερα, οι διάδικοι έχουν λάβει αντίγραφα όλων των ουσιωδών εγγράφων και στοιχείων της δικογραφίας πολλαπλά, από πολλές πηγές, μέσω των οποίων αναζητήθηκαν και περιλήφθηκαν στην ανακριτική δικογραφία. **Όσον αφορά στα ηχητικά αρχεία** την 12-7-2023 ελήφθησαν από τη ΔΕΕ ψηφιακά ηχητικά αρχεία (τύπου wav), α) του κέντρου ελέγχου GSM-R, β) VHF Σταθμάρχη τηλεδιοίκησης ΣΚΑ (έξω από την Αθήνα), γ) VHF σταθμάρχη Αθηνών, δ) ηχητικά δεδομένα κάθε σταθμού του ΟΣΕ που έχει καταγραφικό VHF ή TETRA (TETRA δεν έχει στη Λάρισα και τη Θεσσαλία - Βόρεια Ελλάδα γενικότερα, αλλά μόνο στη γραμμή από το αεροδρόμιο «Ελ. Βενιζέλος» ΣΚΑ και μέχρι και το Κιάτο), καθώς και ε) ΟΤΕ (σταθερή τηλεφωνία) από κάθε σταθμάρχη ή υπηρεσιακό τηλέφωνο. Το σύνολο αυτών των ψηφιακών αρχείων, που αποτελεί τις ηχητικές καταγραφές του ΟΣΕ από την επικοινωνία των σταθμών από όλη την Ελλάδα την ημέρα του δυστυχήματος, 28-02-2023, και την επόμενη μέρα της 1-3-2023 δεν έχει αποδεικτική αξία ούτε συνεισφέρει στη συγκρότηση της κατηγορίας που ήδη έχει απαγγελθεί και σε βαθμό κακουργήματος, καθόσον οι συνομιλίες που ενδιαφέρουν ως ουσιώδη στοιχεία της κατηγορίας και που στοιχειοθετούν την κατηγορία, μέσω και των τριών διατιθέμενων συστημάτων επικοινωνίας (GSM-R παρατρόχιο, VHF (ασύρματος) και σταθερό τηλέφωνο σταθμαρχείου Σ.Σ. Λάρισας), είναι του σταθμάρχη του Σ.Σ. Λάρισας με τους μηχανοδηγούς των δύο συγκρουσθεισών αμαξοστοιχιών και με το σταθμάρχη του επόμενου Σ.Σ., των Ν. Πόρων, καθώς και με τον Κεντρικό Ρυθμιστή Κυκλοφορίας στην Αθήνα, από το χρόνο ανάληψης υπηρεσίας του σταθμάρχη Λάρισας το βράδυ του δυστυχήματος μέχρι και λίγο μετά το δυστύχημα, τα οποία όμως άπαντα έχουν ληφθεί ήδη (κατασχεθέντες υλικοί φορείς που παραδόθηκαν στο Τ.Τ. Λάρισας την 3-3-2023 και την 10-3-2023) και είναι όχι μόνο σε ηχητική μορφή, αλλά και απομαγνητοφωνημένα και ομοίως και από αυτά έχουν λάβει αντίγραφα οι

διάδικοι. Σημειώνεται ότι: α) ήδη από τις 10-5-2023 είχαν υποβληθεί στην ανάκριση απομαγνητοφωνημένες οι ηχητικές καταγραφές που αφορούν στην σιδηροδρομική κυκλοφορία και τις συνομιλίες από τον Σ.Σ. Λάρισας, όπως αναλύεται πιο πάνω με τα τρία συστήματα επικοινωνίας, που αυτές και μόνο είναι τα ουσιώδη στοιχεία για τη συγκρότηση της κατηγορίας και η οποία ήδη έχει απαγγελθεί, και σε βαθμό κακουργήματος και όπως προαναφέρθηκε και από αυτά έχουν λάβει αντίγραφα οι διάδικοι, β) τα ηχητικά αρχεία VHF του Σ.Σ. Λάρισας, πέρα από τον αρχικό υλικό φορέα που παραδόθηκε στο Τ.Τ. Λάρισας στις 3-3-2023 και στην ανάκριση την 10-5- 2023 μαζί με την έκθεση εργαστηριακής ανάλυσης της ΔΕΕ, περιλαμβάνονται επιπλέον και σε έτερο υλικό φορέα, σκληρό δίσκο εξωτερικό που κατασχέθηκε στις 2-3-2024 και με πραγματογνωμοσύνη του ο διορισθείς με ανακριτική Διάταξη καθηγητής του ΕΜΠ (σχολή ηλεκτρολόγων μηχανικών) έχει πιστοποιήσει ότι δεν υπάρχει στις επίμαχες συνομιλίες αλλοίωση ή διαγραφή αρχείου ηχητικού, άρα όλες οι κρίσιμες για την κατηγορία και ουσιώδεις συνομιλίες VHF του σταθμάρχη Λάρισας με τους μηχανοδηγούς των δύο αμαξοστοιχιών περιλαμβάνονται στη δικογραφία και τα σχετικά έγγραφα έχουν ήδη λάβει σε αντίγραφα οι διάδικοι, η δε διάταξη διορισμού του δικαστικού πραγματογνώμονα καθηγητή του ΕΜΠ έχει κοινοποιηθεί σε όλους τους διαδίκους υποχρεωτικά και γ) το ίδιο το καταγραφικό του Σ.Σ. Λάρισας με το πρωτογενές υλικό με τα ηχητικά αρχεία του VHF ασυρμάτου του Σ.Σ. Λάρισας, άρα και πάλι με τις κρίσιμες και ουσιώδεις για την κατηγορία συνομιλίες μέσω ασυρμάτου του σταθμάρχη Λάρισας με τους μηχανοδηγούς των συγκρουσθεισών αμαξοστοιχιών, έχει κατασχεθεί και παραδοθεί στην ΥΕΕΒΕ για να ελεγχθεί και πάλι αν υπάρχουν στη σειρά των αρχείων ηχητικής καταγραφής του VHF διαγραφές ή αλλοιώσεις στις ουσιώδεις και επίμαχες συνομιλίες του Σ.Σ. Λάρισας που ενδιαφέρουν την κατηγορία και που ομοίως και από τη διαδικασία αυτή, κατά το μέρος αυτό, έχουν λάβει αντίγραφα οι διάδικοι. Συνεπώς, ενόψει των ανωτέρω: α) τα ανωτέρω αρχεία για τα οποία έχει κατατεθεί η μήνυση περιλαμβάνονται στη δικογραφία, δεν περιλαμβάνουν βιντεοληπτικό υλικό, όπως αβάσιμα αναφέρεται στη μήνυση, ούτε εξάλλου αναφέρεται τέτοιο υλικό (βιντεοληπτικό), αα) ως κατασχεθέν στις εκθέσεις κατάσχεσης ούτε ββ) στην έκθεση εργαστηριακής πραγματογνωμοσύνης της ΔΕΕ ούτε και γγ) στις σχετικές ως άνω ένορκες καταθέσεις τεχνικών υπαλλήλων του ΟΣΕ, β) κατά το ουσιώδες μέρος τους τα αρχεία αυτά είναι τα ίδια με τα αρχεία που είτε έχουν ληφθεί σε εκτέλεση της ίδιας αρχικής ανακριτικής παραγγελίας είτε σε εκτέλεση έτερων ανακριτικών παραγγελιών και αντίγραφα αυτών έχουν λάβει οι διάδικοι πολλαπλά, γ) τα υπ' αριθμ Α.1., Α.2., Α.3., Α.5., Α.7., Α.8., Α.10.,

A.11., A.12., A.13. και A.14. αρχεία και στοιχεία (καταθέσεις, έγγραφα και ψηφιακά αρχεία) έχουν λάβει σε αντίγραφα οι διάδικοι, δ) τα συγκεκριμένα ψηφιακά αρχεία στα οποία αναφέρεται η μήνυση ότι δήθεν έχουν αποκρυβεί, έχουν ήδη λάβει με έγγραφη αίτησή τους δύο διάδικοι - υποστηρίζοντας την κατηγορία - την 31-1-2025, ήτοι προ της υποβολής της μηνύσεως και αιτήθηκαν το πρώτον στο χρόνο αυτό να τα λάβουν ειδικά, προ δε του χρόνου αυτού ουδείς έτερος διάδικος ζήτησε να τα λάβει ειδικά και ε) από το σύνολο των 265 διαδίκων, έχουν λάβει αντίγραφα της δικογραφίας, κατόπιν εγγράφων αιτημάτων τους, 197 διάδικοι. Σημειώνεται δε, ότι οι κατηγορίες ως προς τα εμπλεκόμενα στελέχη του ΟΣΕ (15 άτομα), της ΕΡΓΟΣΕ (16 άτομα), της ΤΡΑΙΝΟΣΕ ΑΕ (ήδη Hellenic Train) (2 άτομα) και της ΡΑΣ (1 άτομο) έχουν ήδη απαγγελθεί (κύρια και συμπληρωματικά κατά περίπτωση) με χρήση και αναφορά στα κατηγορητήρια ουσιωδών εγγράφων και στοιχείων της δικογραφίας, που έχουν λάβει αντίγραφα οι διάδικοι και απομένει μόνο η λήψη των απολογιών των στελεχών συγκεκριμένης Δ/σης και Γενικής Δ/σης του Υπουργείου Υποδομών και Μεταφορών, που εμπλέκεται. Σε όλους όσοι έχουν απολογηθεί έχει απαγγελθεί κακουρηματική διατάραξη στη βαρύτερη μορφή του άρθρου 291ΠΚ, πλην των δύο στελεχών της ΤΡΑΙΝΟΣΕ ΑΕ (ήδη Hellenic Train) και μιας υπαλλήλου του ΟΣΕ που βαρύνονται με πλημμεληματικές κατηγορίες. Οι κατηγορούμενοι, στελέχη των ανωτέρω φορέων, βαρύνονται είτε κατά μόνας είτε κατά συναυτουργία για τις πράξεις: 1) Διατάραξη της ασφάλειας της συγκοινωνίας μέσω σταθερής τροχιάς (σιδηροδρόμου) με επικίνδυνες για την ασφάλεια της συγκοινωνίας πράξεις, η οποία είχε ως αποτέλεσμα, α) το θάνατο περισσότερων, μεγάλου αριθμού ανθρώπων, κατά συρροή, β) τη βαριά σωματική βλάβη περισσότερων προσώπων, κατά συρροή, γ) τον κίνδυνο περισσότερων προσώπων και δ) τον κοινό κίνδυνο σε περισσότερα ξένα πράγματα, 2) ανθρωποκτονία από αμέλεια κατά συρροή, 3) βαριά σωματική βλάβη από αμέλεια κατά συρροή από υπόχρεο λόγω του επαγγέλματος του να καταβάλει ιδιαίτερη επιμέλεια και προσοχή, 4) απλή σωματική βλάβη από αμέλεια κατά συρροή από υπόχρεο λόγω του επαγγέλματος του να καταβάλει ιδιαίτερη επιμέλεια και προσοχή και 5) παράβαση καθήκοντος από κοινού και κατά μόνας (άρθρα 13, 15, 45, 98, 259, 291 περ. στ', υποπερ. αα', ββ', γγ', δδ' και εδ. τελ. της παρ. 1, 302, 314 παρ. 1, εδ. α' και β' και παρ. 2 του Ποινικού Κώδικα, όπως η παρ. 1 του άρθρου 291 ίσχυε πριν την τροποποίησή της με το άρθρο 67 του Ν. 5039/2023 (ΦΕΚ Α' 83/3-4-2023), σε συνδυασμό με το άρθρο 2 παρ. 1 του Ποινικού Κώδικα) (αριθμός δικογραφίας ΑΒΜ Φ2023/49 (ΕΓ4-23/3)). Άπασες οι πράξεις φέρονται στην κατηγορία ως τελεσθείσες παραυτουργικά, δηλαδή με

ανεξάρτητες-διάφορες πράξεις και παραλείψεις που κατέτειναν στο αυτό εγκληματικό τελικό αποτέλεσμα. Ως προς έτερες τρεις (3) συσχετισθείσες στην κύρια υπόθεση, ως συναφείς, δικογραφίες (υπόθεση επικάλυψης-αλλοίωσης χώρου-τόπου δυστυχήματος) (ABM E2023/255, ABM A2024/1047 και ABM E2024/153) έχουν απαγγελθεί και ληφθεί οι απολογίες σε βάρος επτά ατόμων για την πράξη της παράβασης καθήκοντος από κοινού και κατά μόνας και κατ' εξακολούθηση και κατά συρροή και διά παραλείψεως (άρθρα, 13, 15, 45, 94, 98 και 259 ΠΚ). Δηλαδή, από τα παραπάνω ευθέως προκύπτει ότι έχει αξιοποιηθεί επαρκώς όλο το ουσιώδες και κρίσιμο αποδεικτικό υλικό και τα στοιχεία της δικογραφίας για τη στοιχειοθέτηση των κατηγοριών και σε βαθμό κακουργήματος, καθώς και σε βαθμό πλημμελήματος, από το υλικό δε αυτό και τα ουσιώδη και κρίσιμα για την κατηγορία στοιχεία έχουν λάβει όλοι οι διάδικοι αντίγραφα πολλαπλά».

Σε σχέση με τα ανωτέρω θα πρέπει να σημειωθεί ότι κατά τη διενέργεια της κυρίας ανακρίσεως κατ' αρχήν δημιουργείται φάκελος για κάθε υπόθεση, στον οποίο εντίθενται όλα τα συλλεγόμενα αποδεικτικά στοιχεία. Ως έγγραφα δε της ανάκρισης νοούνται όλα τα στοιχεία του φακέλου όπως λ.χ. οι καταθέσεις των μαρτύρων, εκθέσεις έρευνας, αυτοψίας, πραγματογνωμοσύνης κλπ. Τα έγγραφα της ανάκρισης αποτελούν σώμα της δικογραφίας άμα τη λήψει τους από τον ανακριτή ή τη παραδόσει τους σε αυτόν, χωρίς να απαιτείται κάποια ειδική, υλική ή άλλη διαδικαστική πράξη ενσωμάτωσής τους αφού αυτομάτως τίθενται στον φάκελο της υπόθεσης. Εν προκειμένω, άπαντα τα ανωτέρω αναφερόμενα κατασχεθέντα αρχεία από τις ημερομηνίες κατά τις οποίες ένα έκαστο εξ αυτών περιήλθαν στο ανακριτικό γραφείο του Εφέτη Ανακριτή Λάρισας, αποτελούν σώμα της δικογραφίας θα ήταν δε αδύνατο να έχουν αποκρυσταλλωθεί καθώς: (α) ήδη προϋπήρχε στη δικογραφία τόσο η με αριθμό 5/14-03-2023 παραγγελία του Εφέτη Ανακριτή Λάρισας όσο και η με αριθμό 94/13-03-2023 παραγγελία της Ανακρίτριας του Γ' Ανακριτικού Τμήματος Λάρισας για την κατάσχεση κάθε φορέα ήχου, εικόνας ή ψηφιακών δεδομένων προς τη Διεύθυνση Ασφάλειας Αττικής και τη ΔΕΕ, (β) υπήρχαν στη δικογραφία οι από 14/03/2023 και 15/03/2023 εκθέσεις έρευνας και κατάσχεσης οι οποίες συντάχθηκαν μετά την εκτέλεση των πιο πάνω αναφερόμενων ανακριτικών παραγγελιών και στις οποίες αναλυτικώς αναφέρονται άπαντα τα κατασχεθέντα, (γ) υπήρχε στη δικογραφία η με αριθμό πρωτ. 3022/21/8631-δ'/28/06/2023 έκθεση εργαστηριακής πραγματογνωμοσύνης της ΔΕΕ στην οποία ομοίως αναλυτικώς αναφέρονται τα προς εξέταση στοιχεία. Συνεπώς, είναι προφανές ότι δε θα μπορούσε σε καμία περίπτωση ο Εφέτης Ανακριτής να αποκρύψει το πλήθος, το είδος και τη φύση των κατασχεθέντων ψηφιακών και έγχαρτων αρχείων αφού

αυτά αναφέρονται και συγκεκριμενοποιούνται αναλυτικά στα πιο πάνω έγγραφα. Οι διάδικοι δε, μολονότι τελούσαν σε γνώση των πιο πάνω ανακριτικών παραγγελιών, γεγονός που προκύπτει πέραν πάσης αμφιβολίας, από την αναζήτηση των αποτελεσμάτων των παραγγελιών αυτών, στην οποία οι ίδιοι προέβησαν με την αποστολή εξώδικης δήλωσης προς τη ΔΕΕ, ωστόσο δεν υπέβαλαν σχετική αίτηση προς τον ίδιο τον Εφέτη Ανακριτή. Μάλιστα τόσο η μηνύτρια Μαρία Καρυστιανού του Παναγιώτη (οι λοιποί μηνυτές είτε δε γνώριζαν είτε αρνήθηκαν να απαντήσουν σε ερωτήσεις) όσο και οι Ελένη Βασάρα του Συμεών και Γεώργιος Τσακλίδης του Μιχαήλ, στις καταθέσεις τις οποίες έδωσαν στο πλαίσιο της διενεργηθείσας αυτοπρόσωπης προκαταρκτικής εξέτασης, σε συγκεκριμένη ερώτηση που τους υποβλήθηκε εάν προτού απευθυνθούν στη ΔΕΕ είχαν αναζητήσει τα κατασχεθέντα ψηφιακά αρχεία από τον Εφέτη Ανακριτή, απάντησαν αρνητικά. Επιπλέον, οι ανωτέρω (μηνύτρια και μάρτυρες), ερωτηθέντες εάν ο Εφέτης Ανακριτής τους έχει απαντήσει αρνητικά σε αίτημά τους για χορήγηση αντιγραφών της δικογραφίας, κατέθεσαν ότι ουδέποτε έλαβαν αρνητική απάντηση σε αίτημα για χορήγηση αντιγράφων αυτής, γεγονός που επιβεβαιώνεται και από το πλήθος των αιτήσεων των παρισταμένων προς υποστήριξη της κατηγορίας για χορήγηση αντιγράφων από τον Εφέτη Ανακριτή Λάρισας, οι οποίες όλες ανεξαιρέτως ικανοποιήθηκαν από αυτόν (και τις οποίες ζητήσαμε από τον Εφέτη Ανακριτή με το με αριθμό Ε25-45β'/10-03-2025 έγγραφό μας και μας απεστάλησαν με το με αριθμό πρωτ. 129/18-03-2025 έγγραφό του). Πρέπει να αναφερθεί μάλιστα ότι την 30/01/2025, προ δηλαδή της υποβολής των υπό κρίση μηνυτήριων αναφορών, οι Ελένη Βασάρα του Συμεών και Γεώργιος Τσακλίδης του Μιχαήλ υπέβαλαν αίτημα με την ιδιότητά τους ως παριστάμενοι για την υποστήριξη της κατηγορίας προς τον Εφέτη Ανακριτή προκειμένου να τους χορηγηθούν τα αναφερόμενα στην με αριθμό 3022/21/8631-δ'/28-06-2023 έκθεση εργαστηριακής πραγματογνωμοσύνης της ΔΕΕ αρχεία, αίτημα το οποίο πρέπει να υπογραμμιστεί ότι έγινε δεκτό αυθημερόν και έλαβαν αντίγραφα των αιτούμενων αρχείων (βλ. τις από 10/03/2025 εκθέσεις ένορκης εξέτασής τους και το προσκομιζόμενο από αυτούς αντίγραφο της αίτησης με την απάντηση του Ανακριτή στο σώμα της). Επιπλέον, από τη διενεργηθείσα αυτοπρόσωπη προκαταρκτική εξέταση και ιδίως από την από 10/03/2025 κατάθεση της μηνύτριας Μαρίας Καρυστιανού του Παναγιώτη (οι λοιποί μηνυτές είτε δε γνώριζαν είτε αρνήθηκαν να απαντήσουν σε ερωτήσεις), προκύπτει ότι κατά τη διάρκεια της ανακρίσεως αυτοί έχουν λάβει πολλάκις αντίγραφα της δικογραφίας, μεταξύ δε των αντιγράφων και ηχητικά αρχεία στα οποία σύμφωνα με το με αριθμό πρωτ. 57/21-02-2025 έγγραφο του Εφέτη Ανακριτή

Λάρισας-περιλαμβάνονται και τα κατασχεθέντα αρχεία, τα αναφερόμενα δηλαδή στην με αριθμό 3022/21/8631-δ'/28-06-2023 έκθεση εργαστηριακής πραγματογνωμοσύνης της ΔΕΕ, κατά το ουσιώδες και το κρίσιμο για την υποστήριξη της κατηγορίας μέρος. Πρέπει με έμφαση δε να επισημανθεί ότι ακόμη και τα επουσιώδη-κατά την κρίση του Εφέτη Ανακριτή-έγγραφα και αρχεία, που αναφέρονται στην με αριθμό 3022/21/8631-δ'/28-06-2023 έκθεση εργαστηριακής πραγματογνωμοσύνης της ΔΕΕ, χορηγήθηκαν από τον Εφέτη Ανακριτή Λάρισας σε όλους τους διαδικούς-και στους μηνυτές- αμέσως μόλις υποβλήθηκαν σχετικά (ειδικότερα) αιτήματα για τη χορήγηση και αυτών. Ουδείς ωστόσο εκ των μηνυτών (όσοι από αυτούς δέχτηκαν να απαντήσουν στις υποβληθείσες ερωτήσεις μας) και των κληθένων από εμάς μαρτύρων ήταν σε θέση να γνωρίζει αν τα κατασχεθέντα ψηφιακά αρχεία τους είχαν στο παρελθόν χορηγηθεί και ποιο το ακριβές περιεχόμενο αυτών αφού λόγω του μεγάλου τους όγκου δεν τα είχαν επεξεργαστεί κατά το χρόνο της κατάθεσης ενώπιόν μας. Το γεγονός δε της χορήγησης αυτών από τον Εφέτη Ανακριτή Λάρισας, δεν καταλείπει καμία αμφιβολία ότι αυτά είχαν στο σύνολό τους ενσωματωθεί στη δικογραφία, παρά τους αντίθετους ισχυρισμούς των μηνυτών, αφού μόνο ως μέρος αυτής (της δικογραφίας) θα μπορούσαν να τους χορηγηθούν. Θα πρέπει επιπλέον να τονιστεί ότι σύμφωνα με την με αριθμό 3022/21/8631-δ'/28-06-2023 έκθεση εργαστηριακής πραγματογνωμοσύνης της ΔΕΕ, στα υπό κρίση κατασχεθέντα αρχεία δεν περιλαμβάνεται βιντεοληπτικό υλικό, ούτε και αναφέρεται τέτοιο υλικό στις από 14/03/2023 και 15/03/2023 εκθέσεις κατάσχεσης. Το γεγονός ότι στην με αριθμό 5/14-03-2023 παραγγελία του Εφέτη Ανακριτή Λάρισας αναφέρεται ως αίτημα η κατάσχεση κάθε φορέα ήχου, εικόνας ή ψηφιακών δεδομένων οποιασδήποτε μορφής δε σημαίνει το δίχως άλλο ότι ευρέθη και αρχείο εικόνας το οποίο απεκρύφθη, αλλά τουναντίον καταδεικνύει τη μέριμνα του Εφέτη Ανακριτή να κατασχεθούν άπαντα τα αρχεία σε όποια μορφή και αν αυτά βρεθούν.

Περαιτέρω, όσον αφορά στα καταγγελλόμενα σχετικά με τις από 7/4/2023 και 10/04/2023 παραγγελίες του Εφέτη Ανακριτή προς τον Διοικητή του Τμήματος Τροχαίας Λάρισας για την καταστροφή των συλλεγέντων δειγμάτων βιολογικού υλικού ΡΜ και ΑΜ (αίματος και ιστών) των θυμάτων του δυστυχήματος των Τεμπών και για την επιστροφή των συλλεγέντων προσωπικών τους αντικειμένων στους συγγενείς αυτών, άλλως για την καταστροφή αυτών, λεκτέα είναι τα ακόλουθα. Σύμφωνα με το με αρ. πρωτ. 129/18-03-2025 έγγραφο του Εφέτη Ανακριτή Λάρισας, το οποίο μας απεστάλη κατόπιν του με αριθμό Ε25-45β'/10-03-2025 εγγράφου μας: «οι παραγγελίες αυτές και η σε εκτέλεση αυτών επεξεργασία κατά νόμον του σχετικού υλικού, εκδόθηκαν κατ' εφαρμογή των

διατάξεων της ΚΥΑ 146163/2012 (ΦΕΚ Β' 1537/8-5-2012), εκδοθείσας σε εκτέλεση του άρθρου 38 παρ. 7 του Ν. 4042/2012 και ήδη των άρθρων 35, 43 παρ. 5 και 72 παρ. 14 του Ν. 4819/2021, με το άρθρο 74 του οποίου καταργήθηκαν οι σχετικές διατάξεις του Ν. 4042/2012, καθόσον, σύμφωνα με τις ανωτέρω διατάξεις, τα προς καταστροφή υλικά-αντικείμενα εμπίπτουν στην έννοια των αποβλήτων υγειονομικών μονάδων (ΑΥΜ)/επικίνδυνων απόβλητων υγειονομικών μονάδων (ΕΑΥΜ), η μη επεξεργασία των οποίων κατά την έννοια των παραπάνω διατάξεων επισύρει την εφαρμογή σχετικών αστικών, διοικητικών και ποινικών κυρώσεων (άρθρο 18 της ΚΥΑ 146163/2012), το δε με αρ. πρωτ. Εμπ.78/24-04-2023 έγγραφο του Γενικού Νοσοκομείου Λάρισας, που μερίμνησε για την καταστροφή του υλικού, κατατάσσει το εν λόγω υλικό στα επικίνδυνα απόβλητα υγειονομικών μονάδων (ΕΑΥΜ) και ως τέτοιο το επεξεργάστηκε (με αποτέφρωση ή αποστείρωση, ανάλογα) η συμβεβλημένη με αυτό εταιρεία διαχείρισης (βλ. ειδ. τελ. σελ. του υπ' αριθμ πρωτ. ΕΜΠ.78/24-4-2023 εγγράφου του διοικητή του Γενικού Νοσοκομείου Λάρισας). Σημειώνεται ότι τα ανωτέρω δείγματα που έτυχαν της κατά νόμο επεξεργασίας κατά τα παραπάνω, φυλάσσονταν στο Τμήμα Τροχαίας Λάρισας και είχαν αποσταλεί - επιστραφεί από την αρμόδια Υποδιεύθυνση Βιολογικών και Βιοχημικών Εξετάσεων και Αναλύσεων της Διεύθυνσης Εγκληματολογικών Ερευνών (Δ.Ε.Ε.), στην Αθήνα, όπου είχε διενεργηθεί επί αυτών διαδικασία ταυτοποίησης DNA των νεκρών θυμάτων του εν λόγω δυστυχήματος, ήτοι αφορούν σε συλλεχθέντα δείγματα βιολογικού υλικού ΡΜ και ΑΜ (αίματος και ιστών), καθώς και των φιαλιδίων με τα εναπομείναντα δείγματα - ίχνη αυτών και των βαμβακοφόρων στείλεων με δείγματα παρειακών (στοματικών) επιχρισμάτων, που χρησιμοποιήθηκαν για το σκοπό αυτό (ταυτοποίηση DNA) και είχε ολοκληρωθεί - περατωθεί η σχετική διαδικασία στα εργαστήρια της ανωτέρω Υποδιεύθυνσης της Ελληνικής Αστυνομίας».

Άπαντα τα αναφερόμενα στο πιο πάνω έγγραφο του Εφέτη Ανακριτή Λάρισας επιβεβαιώνονται και από: (α) το με αρ. πρωτ. 1019/21/1σξθ'/24-03-2025 έγγραφο (και τα επισυναπτόμενα σε αυτό) της Διεύθυνσης Τροχαίας Λάρισας, (β) το με αρ. πρωτ. 3022/9/38/1/899-α/21-03-2025 έγγραφο (και τα επισυναπτόμενα σε αυτό) της Υποδιεύθυνσης βιολογικών και βιοχημικών εξετάσεων και αναλύσεων της ΔΕΕ και (γ) το με αρ. Πρωτ. 400/26-03-2025 έγγραφο (και τα επισυναπτόμενα σε αυτό) του Γενικού Νοσοκομείου Λάρισας. Εκ των ανωτέρω προκύπτει ότι η καταστροφή των συλλεγέντων δειγμάτων βιολογικού υλικού ΡΜ και ΑΜ (αίματος και ιστών), καθώς και των φιαλιδίων με τα εναπομείναντα δείγματα - ίχνη αυτών και των βαμβακοφόρων στείλεων με δείγματα παρειακών (στοματικών) επιχρισμάτων, έγινε σύννομα

και σύμφωνα με τις προβλεπόμενες στην ΚΥΑ 146163/2012 (ΦΕΚ Β' 1537/8-5-2012) διαδικασίες. Ειδικότερα, πρέπει να επισημανθεί ότι στο Παράρτημα Ι(γενικές τεχνικές προδιαγραφές διαχείρισης αποβλήτων υγειονομικών μονάδων), στοιχ. Α', αριθμός 3 περ. 3.1.1. έως 3.1.3. της πιο πάνω ΚΥΑ προβλέπονται οι τρόποι αποθήκευσης των επικίνδυνων αποβλήτων υγειονομικών μονάδων (ΕΑΥΜ), των επικίνδυνων αποβλήτων αμιγώς μολυσματικών (ΕΑΑΜ) καθώς και των μικτών επικίνδυνων αποβλήτων (ΜΕΑ), ενώ τα ΕΑΑΜ και ΜΕΑ αποτελούν υποκατηγορίες των ΕΑΥΜ, όπως οι ορισμοί αυτοί δίδονται στο άρ. 2 της συγκεκριμένης ΚΥΑ. Όσον αφορά λοιπόν στην αποθήκευση αυτών εντός των Υγειονομικών Μονάδων (ΥΜ) ορίζεται ότι τα επικίνδυνα απόβλητα, όπως εν προκειμένω τα συλλεγόμενα δείγματα χαρακτηρίστηκαν από το Γ.Ν. Λάρισας, αποθηκεύονται σε ειδικά διαμορφωμένους χώρους, επαρκούς χωρητικότητας και σε συνθήκες που δεν επιτρέπουν την αλλοίωση των αποβλήτων, ενώ οι χώροι αποθήκευσης θα πρέπει να πλούν μία σειρά προϋποθέσεων, όπως αυτές εξειδικεύονται στο κείμενο της ΚΥΑ. Ειδικά για την αποθήκευση των ΕΑΑΜ και ΜΕΑ, αυτή πρέπει να γίνεται σε ειδικά διαμορφωμένους ψυκτικούς θαλάμους, επαρκούς χωρητικότητας και σε συνθήκες που δεν επιτρέπουν την αλλοίωση των αποβλήτων. Η αποθήκευση των αποβλήτων θα πρέπει να γίνεται σε θερμοκρασία μικρότερη ή ίση των 5 βαθμών Κελσίου, εντός της εγκατάστασης της Υγειονομικής Μονάδας και για χρονικό διάστημα όχι μεγαλύτερο των πέντε (5) ημερών. Σε περίπτωση που η θερμοκρασία του ψυκτικού θαλάμου είναι μικρότερη των 0 βαθμών Κελσίου, ο χρόνος παραμονής των ΕΑΥΜ μπορεί να επεκταθεί σε 30 ημέρες από την ημερομηνία παραγωγής τους και για ποσότητες ΕΑΥΜ μικρότερες των 500 λίτρων. Από το με αριθμό Εμπ. Πρωτ. 400/26-03-2025 έγγραφο του Γενικού Νοσοκομείου Λάρισας προκύπτει ότι τα συλλεγόμενα δείγματα αποθηκεύτηκαν σε ψυκτικούς θαλάμους προσωρινής αποθήκευσης μέχρι να απομακρυνθούν από την αδειοδοτημένη εταιρία με την οποία το Νοσοκομείο διατηρεί σύμβαση. Το πρωτόκολλο παραλαβής (λήψης) των δειγμάτων βιολογικού υλικού (ΡΜ και ΑΜ) είναι το έγγραφο με αρ. Εμπ. Πρωτ. 71/10-4-2023, ενώ η καταστροφή τους αποτυπώνεται στο με αρ. Εμπ. Πρωτ. 78/24-04-2023. Πιο συγκεκριμένα τα ανωτέρω δείγματα παρελήφθησαν από τη Διεύθυνση Μολυσματικών Αποβλήτων του Γενικού Νοσοκομείου Λάρισας στις 10-04-2023 και ώρα 13.20', παρουσία του προσωπικού της Τροχαίας, τοποθετήθηκαν σε συσκευασίες κατάλληλες προς αποστείρωση και αποτέφρωση ανάλογα με το είδος τους και στη συνέχεια τοποθετήθηκαν σε ψυκτικούς θαλάμους προσωρινής αποθήκευσης. Ειδικότερα, όσον αφορά στα ιστοτεμάχια, αποθηκεύτηκαν σε ψυκτικό θάλαμο προσωρινής αποθήκευσης και

αποκομίστηκαν από την εταιρία ECOSTERA.E(αρ. σύμβασης 139/2023) προς αποτέφρωση στις 21/04/2023 με τον αριθμό συνοδευτικού 71549, η οποία ολοκληρώθηκε επιτυχώς στις 25/04/2023. Όσον αφορά στα φιαλίδια με το αίμα, αποθηκεύτηκαν σε ψυκτικό θάλαμο προσωρινής αποθήκευσης και αποκομίστηκαν από την εταιρία ECOSTERA.E(αρ. σύμβασης 398/2022) προς αποστείρωση στις 13/04/2023 με τον αριθμό συνοδευτικού 74607, η οποία ολοκληρώθηκε επιτυχώς στις 13/04/2023. Εκ των ανωτέρω καθίσταται σαφές ότι ουδεμία σπουδή-και δη αδικαιολόγητη-επέδειξε ο Εφέτης Ανακριτής Λάρισας σχετικά με την καταστροφή των συλλεγέντων δειγμάτων βιολογικού υλικού, αφού αυτά ως ΕΑΥΜ δε θα μπορούσαν να αποθηκευτούν-σύμφωνα με τα προεκτεθέντα-για μεγαλύτερο χρονικό διάστημα χωρίς να υπάρχει κίνδυνος αλλοίωσής τους. Η διαδικασία που ακολουθήθηκε ήταν απολύτως σύννομη και σύμφωνη με τις επιταγές ΚΥΑ 146163/2012 (ΦΕΚ Β' 1537/8-5-2012) ενώ οποιαδήποτε άλλη ενέργεια διαφοροποιούμενη από την ως άνω περιγραφείσα διαδικασία θα επέσυρε κυρώσεις σύμφωνα με το άρθρο 18 της ΚΥΑ 146163/2012 (ΦΕΚ Β' 1537/8-5-2012). Πρέπει τέλος να τονιστεί ότι τα συγκεκριμένα βιολογικά δείγματα ελήφθησαν για την ταυτοποίηση DNA των νεκρών θυμάτων του σιδηροδρομικού δυστυχήματος των Τεμπών, διαδικασία η οποία είχε διενεργηθεί και ολοκληρωθεί από την αρμόδια Υποδιεύθυνση Βιολογικών και Βιοχημικών Εξετάσεων και Αναλύσεων της ΔΕΕ, ενώ κρίσιμο είναι ότι κατά το δικονομικό εκείνο στάδιο, της λήψης αλλά και της καταστροφής των συλλεγέντων βιολογικών δειγμάτων, δεν υπήρχε η αποδεικτική χρεία διενέργειας τοξικολογικών εξετάσεων στα θύματα του δυστυχήματος, αφού δεν ετίθετο εν αμφιβόλω η αιτία θανάτου αυτών, ούτε είναι και μία διαδικασία που προβλέπεται-πολλώ δε μάλλον επιβάλλεται-σε περιπτώσεις οδικών ή σιδηροδρομικών δυστυχημάτων στους θανόντες συνεπεία αυτών, παρά μόνο εάν αυτοί είναι οδηγοί ή χειριστές μηχανημάτων, προκειμένου να δύναται να διακριβωθεί ότι ήταν σε θέση να εκτελέσουν τα καθήκοντά τους με νηφαλιότητα, όχι όμως σε απλώς επιβαίνοντες όπως εν προκειμένω. Συνεπώς, κατά το χρόνο που έλαβαν χώρα οι ως άνω ενέργειες του Ανακριτή δεν προκύπτει ότι με αυτές αποκλείστηκε, όπως οι μηνυτές ισχυρίζονται, η δυνατότητα διακρίβωσης της αιτίας θανάτου των θυμάτων.

Από τα ανωτέρω εκτεθέντα ουδόλως προκύπτει πλημμελής άσκηση των καθηκόντων του Εφέτη Ανακριτή Λάρισας, σε καμία δε περίπτωση δεν υφίσταται απόκρυψη στοιχείων ή διενέργεια πράξεων οι οποίες να κατατείνουν στην παρεμπόδιση ανεύρεσης της αλήθειας και της συλλογής του αναγκαίου αποδεικτικού υλικού, που είναι και ο σκοπός της κυρίας ανακρίσεως και ως εκ τούτου καμία από τις καταγγελλόμενες αξιόποινες πράξεις, όπως αυτές

αναλύθηκαν στη μείζονα σκέψη της παρούσας δύναται αντικειμενικώς να στοιχειοθετηθεί. Αντιθέτως, προκύπτει ότι ο Εφέτης Ανακριτής Λάρισας έχει διενεργήσει όλες τις απαραίτητες ανακριτικές πράξεις με αμεροληψία και «κατ' οικείαν κρίση, δηλαδή με τρόπο ενέργειας προς την αποκάλυψη της αλήθειας, χωρίς αυτός ο τρόπος να μπορεί να οριστεί από ο νόμο εξαντλητικά» (Αθ. Κονταξής, ΚΠΔ, Δ' Έκδοση, 2006, άρθρο 248, σελ. 1574). Αυτό βεβαιώς δε σημαίνει ότι ο εκάστοτε Ανακριτής λειτουργεί χωρίς να υπόκειται σε κανένα έλεγχο, αφού κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 307 περ.α' του ΚΠΔ «κατά τη διάρκεια της Ανάκρισης το Συμβούλιο με πρόταση του Εισαγγελέα ή ενός διαδίκου ή με αίτηση του Ανακριτή αποφασίζει όταν ο Ανακριτής νομίζει ότι δεν πρέπει να συμμορφωθεί με πρόταση των παραπάνω». Είναι δε προφανές ότι με την συγκεκριμένη διάταξη ανατίθεται στο Συμβούλιο η αρμοδιότητα να επιλύσει οποιαδήποτε διαφωνία ανακύπτει μεταξύ του Ανακριτή και των διαδίκων, διαδικασία μέσω της οποίας διασφαλίζεται η προστασία των δικαιωμάτων των διαδίκων αλλά και επιτυγχάνεται ο έλεγχος του έργου του ανακριτή από το δικαστικό συμβούλιο, το οποίο ως δικαιοδοτικό όργανο λειτουργεί έτι περαιτέρω εξασφαλιστικά ως προς τα εχέγγυα της αντικειμενικότητας και της ορθοκρισίας των ενεργειών του Ανακριτή. Συνεπώς, το δικαίωμα προσφυγής στο δικαστικό συμβούλιο, στο Συμβούλιο Εφετών εν προκειμένω, υφίσταται ακέραιο σε κάθε περίπτωση διαφωνίας των διαδίκων για τυχόν ενέργειες ή παραλείψεις του Εφέτη Ανακριτή, καθώς αυτό (το Συμβούλιο Εφετών) είναι κυριαρχικά αρμόδιο να άρει την όποια διαφωνία μεταξύ αυτών και να ελέγξει τη νομιμότητα των πράξεων του Ανακριτή, εφόσον αυτές αμφισβητούνται.

Σε συνέχεια των ανωτέρω και δη ως προς την κρίση σχετικά με την αμεροληψία του Εφέτη Ανακριτή, πρέπει με έμφαση να σημειωθεί ότι τούτο έχει αποτελέσει αντικείμενο διαγνωστικής κρίσης του Συμβουλίου Εφετών Λάρισας, και μάλιστα με δύο βουλεύματα που έκριναν σχετικά με αιτήσεις εξαίρεσης με την επίκληση λόγων μεροληψίας σε βάρος του και συγκεκριμένα με: (α) το με αριθμό 197/2024 βούλευμα του Συμβουλίου Εφετών Λάρισας, το οποίο εκδόθηκε κατόπιν της από 10/12/2024 αίτησης εξαίρεσης που υποβλήθηκε σε βάρος του Εφέτη Ανακριτή από έχοντες την ιδιότητα του διαδίκου στην με Α.Β.Μ. Φ2023/49 δικογραφία που αφορά στο ερευνώμενο σιδηροδρομικό δυστύχημα των Τεμπών που συνέβη στις 28/02/2023 και το οποίο απέρριψε το εν λόγω αίτημα και (β) το με αριθμό 183/2024 βούλευμα του Συμβουλίου Εφετών Λάρισας, το οποίο επίσης απέρριψε την από 27/11/2024 αίτηση εξαίρεσης σε βάρος του Εφέτη Ανακριτή από έτερους διαδίκους. Το Συμβούλιο Εφετών Λάρισας έκρινε αδιάστικτα ότι δεν τίθεται ζήτημα μεροληψίας ή

πλημμελούς άσκησης των καθηκόντων αυτού (του Ανακριτή), κάνοντας ειδική μνεία και στο δικαίωμα προσφυγής των διαδίκων στο αρμόδιο δικαστικό συμβούλιο κατά το άρθρο 307 ΚΠΔ κατά οποιασδήποτε παράλειψής του για εκτέλεση ανακριτικής πράξης και κατά διατάξεών του επί δικονομικών ζητημάτων της ανάκρισης, ενώ όσον αφορά στο απροσωπόληπτο της κρίσης του αλλά και των εν γένει ενεργειών του, χαρακτηριστικά αναφέρει ότι «εκείνες οι ενέργειες του Ανακριτή που είναι οπωσδήποτε κρίσιμες για την προς τα έξω αντικειμενικότητά του σε ιδιαίτερα σοβαρή υπόθεση και με μεγάλο αριθμό θυμάτων (όπως στην προκειμένη περίπτωση) είναι ο όγκος των αποδείξεων που έχουν συλλεγεί, ο αριθμός των κατηγορουμένων, στους οποίους έχουν απαγγελθεί κατηγορίες και η σοβαρότητα των κατηγοριών που έχουν αποδοθεί».

Τέλος, όσον αφορά το σκέλος της μηνυτήριας αναφοράς που στρέφεται σε βάρος της Ευαγγελίας Μαντζώνη, γραμματέως του Εφέτη Ανακριτή Λάρισας και κατά της οποίας οι μηνυτές εγείρουν την αιτίαση ότι φέρεται να ισχυρίσθηκε σχετικά με τα υπό κρίση κατασχεθέντα ψηφιακά πειστήρια ότι δεν ενσωματώθηκαν στη δικογραφία, πρέπει να υπογραμμιστεί ότι και αληθής υποτιθέμενη δε δύναται να συστήσει ποινικά αξιόλογη συμπεριφορά κατά το μέτρο που το έργο της δικαστικής γραμματέως είναι αποκλειστικά βοηθητικό προς τον ανακριτή, χωρίς καμία απολύτως αποφασιστική και δικαιοδοτική αρμοδιότητα και εξουσία επί του έργου της Ανάκρισης. Ως εκ τούτου, η σχετική αιτίαση κρίνεται παντελώς νομικά και ουσιαστικά αστήρικτη.

Ενόψει αυτών, κρίνεται ότι η από 13/02/2025 –επέχουσα θέση εγκλήσεως- μηνυτήρια αναφορά (Α.Β.Μ. Ε25-45) των (1) Μαρίας Καρυστιανού του Παναγιώτη, κατοίκου Θεσσαλονίκης (Καλλιγά αρ.16), (2) Σωτήριου Μήτσκα του Παναγιώτη, κατοίκου Γιαννιτσών, (3) Λίλια Βασιλίσιν του Βασιλέ, συζ. Σωτήριου Μήτσκα, κατοίκου Γιαννιτσών, (4) Παύλου Ασλανίδη του Ιωάννη, κατοίκου Θεσσαλονίκης (Γαλήνης αρ. 2) και (5) Χρήστου Τιλκερίδη του Αγαθάγγελου, κατοίκου Αγγελοχωρίου Ημαθίας καθώς και η συμπληρωματική αυτής από 7/3/2025-επέχουσα θέση εγκλήσεως- μηνυτήρια αναφορά(Α.Β.Μ. Ε25-86) των (1) Μαρίας Καρυστιανού του Παναγιώτη, κατοίκου Θεσσαλονίκης (Καλλιγά αρ.16), (2) Σωτήριου Μήτσκα του Παναγιώτη, κατοίκου Γιαννιτσών, (3) Λίλια Βασιλίσιν του Βασιλέ, συζ. Σωτήριου Μήτσκα, κατοίκου Γιαννιτσών και (4) Παύλου Ασλανίδη του Ιωάννη, κατοίκου Θεσσαλονίκης (Γαλήνης αρ. 2)., πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμη στην ουσία της, κατ' άρθρο 51 §3 ΚΠΔ.

Τέλος, όσον αφορά στην επιβολή εξόδων σε βάρος των μηνυτών, κρίνεται ότι δε συντρέχει περίπτωση επιβολής τους σύμφωνα με το άρθρο 580 παρ.4 ΚΠΔ.

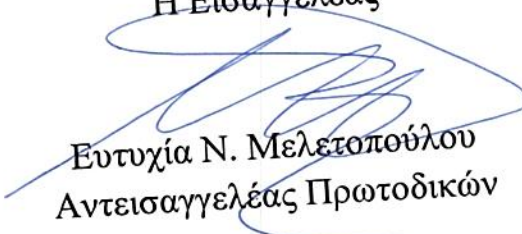
ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΑΠΟΡΡΙΠΤΟΥΜΕ την από 13/02/2025 -επέχουσα θέση εγκλήσεως- μηνυτήρια αναφορά (Α.Β.Μ. Ε25-45) των (1) Μαρίας Καρυστιανού του Παναγιώτη, κατοίκου Θεσσαλονίκης (Καλλιγά αρ.16), (2) Σωτήριου Μήτσα του Παναγιώτη, κατοίκου Γιαννιτσών, (3) Λίλια Βασιλίσιν του Βασιλέ, συζ. Σωτήριου Μήτσα, κατοίκου Γιαννιτσών, (4) Παύλου Ασλανίδη του Ιωάννη, κατοίκου Θεσσαλονίκης (Γαλήνης αρ. 2) και (5) Χρήστου Τιλκερίδη του Αγαθάγγελου, κατοίκου Αγγελοχωρίου Ημαθίας καθώς και η συμπληρωματική αυτής από 7/3/2025-επέχουσα θέση εγκλήσεως- μηνυτήρια αναφοράς (Α.Β.Μ. Ε25-86) των (1) Μαρίας Καρυστιανού του Παναγιώτη, κατοίκου Θεσσαλονίκης (Καλλιγά αρ.16), (2) Σωτήριου Μήτσα του Παναγιώτη, κατοίκου Γιαννιτσών, (3) Λίλια Βασιλίσιν του Βασιλέ, συζ. Σωτήριου Μήτσα, κατοίκου Γιαννιτσών και (4) Παύλου Ασλανίδη του Ιωάννη, κατοίκου Θεσσαλονίκης (Γαλήνης αρ. 2) και

ΠΑΡΑΓΓΕΛΛΟΥΜΕ την επίδοση της παρούσας διάταξης στους εγκαλούντες.

Λάρισα, 2.4.2025

Η Εισαγγελέας

Ευτυχία Ν. Μελετοπούλου
Αντεισαγγελέας Πρωτοδικών